

Intervju med Kerstin Björck

Av Nathali Mäki

Hur många år har du varit aktiv i föreningen?

- När jag började var det i Vendelsö IK, Detta var 1979–1980. Då var det Gunnar Pettersson och Lisbeth Byström som var med. Efter ett årsmöte med Vendelsö IK där det endast pratades om fotboll så sa Lisbeth att det var dags att starta en egen förening. Efter ett möte med Haninge Kommun som tyckte detta var en bra idé så var det igång. Då var det några föräldrar och ledare som tyckte vi skulle träffas. Så tillsammans åkte vi till Lillsved och där bestämdes det att vi skulle göra en egen förening. När Vendelsö GF bildades 1981 hade jag hand om barngymnastiken.

Vad fick dig att vilja bli delaktig?

- Jag hade ju själv börjat med gymnastik när jag var 9 år i en förening som hette SGF och gick sedan i GK Hermes. När jag och Lennart Andersson (maken) flyttade hit var jag med i GK Hermes.

Sen när Stina Björck var 2 år gammal så var det dags för henne att börja med någonting. Då fanns det någonting som hette "mamma/barngymnastik" som vi gick på ute i Västerhaninge. Där var vi med i något år. Det var där jag träffade Lisbeth Byström och hon tyckte jag skulle bli ledare. På den tiden ledde jag barngymnastik för Saga flickorna i Klockarbergsskolan. Vendelsö IK hade inte någon barngymnastik så Lisbeth Byström tyckte jag skulle börja med det hos dom.

För oss var det helt naturligt att vi skulle vara med då Lennart var med i Gymnastikförbundet och jag hade varit med i föreningslivet. Så gymnastik var lite av vår röda tråd i familjen.

Vilka olika roller har du haft i föreningen?

- En stor roll som jag har haft är att jag hade hand om julgransplundringarna som var i Lyceby skolan. Jag har varit med på Ösmoläget. Jag har även varit delaktig vid tävlingar, jag var med på den där omtalade UT – tävlingen där vi samlade ihop alla pengarna. Då kom det 1600 barn och då var jag ansvarig för maten till alla dessa barn. Jag har även varit med på föreningens våruppvisningar. Jag var som mest aktiv som ledare på 90-talet. Jag var även med och bildade en vuxengrupp i början på 90-talet. Jag var även med och planerade första gången vi åkte till Burstad, Tyskland, som är en stor gymnastik- och kulturfestival som har hållits sedan 1957. (nästa går 2022).

Jag har aldrig suttit i styrelsen, men jag har varit med i olika arbetsgrupper under åren. Jag kan ju inte annat säga än att jag haft glädje av det genom åren.

Lisbeth var väldigt noga med att om man jobbade och gjorde bra så skulle hon framhålla det. Så hon nominerade mig till ett Lionstipendiat och jag fick deras stipendiat för att jag har hållit på med ungdomsverksamhet.

Sen såg hon även till att hon och jag vart nominerade till Lingmedaljen, som vi båda fick. Men den delades ut i Kiruna och jag kunde tyvärr inte åka. Så den fick jag ta emot på våruppvisningen här hemma istället.

Lingmedaljen är Gymnastikförbundets högsta utmärkelse.
Endast personer som fått sin gymnastikregions högsta utmärkelse
kan erhålla Lingmedaljen.

Vad är ditt starkaste minne?

- Det var ju väldigt stort när jag fick gå fram framför alla och ta emot detta pris. Men det jag bär med mig idag är att se dessa gymnaster jag tränat växa upp, sen se deras barn börja på gymnastik och dom fortfarande är delaktiga. Det engagemang dom gör för föreningen. Några av de roligaste minnena jag har är alla bus från Ösmolägrena. Sen minns jag den gången vi ställde upp i Oscarsprogramet 1993 i Norrköping med programmet Havet. Där var vi så nära på att vinna. På den tävlingen var även alla vi vuxna med och alla grupper i föreningen. Det var väldigt stort.

Ett annat minne är från när vi var i Umeå 1990 då var det första gången vi tävlade i mixgrupp. Detta var väldigt nytt då så det var väldigt speciellt och roligt.

Ytterligare ett roligt minne jag har är från julgransplundringen. Då skulle alla gymnaster få en liten godispåse där det skulle ligga en smällkaramell. På den tiden hade vi ledardagar. Så då såg jag till så alla ledare som var där fick göra en smällkaramell var. Då var det många sura miner från killarna som sa att dom inte hade gjort det på flera år och klagade massa. 😊 Men de spelade ingen roll så jag för alla skulle göra en varsin smällkaramell i alla fall....

Kan du berätta lite om hur föreningen såg ut för ca 40 år sen?

- Man var ganska ensam inne som ledare i salen. Alla föräldrar satt ute i omklädningsrummet. Jag har inget minne av att jag dom första åren hade någon som hjälpte mig. Mer än Stina som var något år äldre än gymnaster som sprang där och hjälpte till. Så var dom runt 15 gymnaster. Sen hade vi inte några egna redskap. Så inte förrens efter UT 84 när vi samlade in alla pengarna kunde vi köpa in våra egna redskap. Då köpte vi till exempel vår första egna tjockmatta.

Sen tränade vi i barngruppen på dagtid. Det var mellan 15:00-17:00 i Eriksbergsskolan. Så man kunde ju inte ha något heltidsarbete om man skulle vara ledare. Vi som var ledare jobbade som dagmammor eller hade deltidsjobb.

Men Lisbeth som var så fantastiskt såg alltid oss. Hon sa alltid till oss det här klarar ni eller det här fixar ni. På den tiden träffades även vi vuxna väldigt ofta. Efter en stor tävling var det väldigt ofta en fest, lite jippo. Jag tror att alla som höll på med det tyckte att det var väldigt roligt. Som till exempel nattmammorna som kom ut till Ösmolägret och alltid hade med sig något gott till oss som jobbade där.

Hur känns det att vara hedersmedlem?

Det känns bra, jag är ju inte hedersmedlem någon annanstans. 😊

Vad är det bästa med Vendelsö GF?

Jag upplever att det finns dom som för traditionerna vidare här. Vi har hållit oss väldigt lokalt. Så man kan känna sig väldigt stolt när man säger att man har varit med och bildat föreningen. Allas engagemang och att vi ser till så alla barn får hålla på med gymnastik. Både för kamratskap och för kroppen.

För att bli hedersmedlem i Vendelsö GF så ska du ha bidragit stort till föreningen. Detta bestäms sedan av styrelsen. Detta var något som Lisbeth Byström införde och det finns idag 5 stycken hedersmedlemmar.